

Nye

Kyrkjeliv

I NORD-AURDAL

Juni 2021

Kyrkjeliv nr 2

Årg 57

God sommer!

Aurdal kyrkje. Foto: Kirken.no

Av innhaldet:

- Kristine Inderhaug i Tid til ettertanke
- Reportasjer fra alle sokna
- Barnas side
- Kyrkja på midtsida: Aurdal
- Intervju med Anne Irene Opperud
- Intervju med noen av konfirmantene
- Historisk hjørne og kantorens spalte
- Samtale med Hans Enger

DEN NORSKE KIRKE
Nord-Aurdal kirkelige fellesråd

Kirkekontoret i Fagernes:
Jernbanevegen 5, 2900 Fagernes
Tlf. 61 36 00 60
Mandag – fredag 9-15

Kirkeverge/daglig leder
Aud-Karin Hovi
Tlf. 61 36 00 60
E-post: ah344@kirken.no

Saksbehandler
Anne Irene Opperud
Tlf. 90 58 43 74
E-post: ao696@kirken.no

Sekretær
Eirunn Steinsfjord
Tlf. 90 70 31 48
E-post: es429@kirken.no

Prester:
Sokneprest
Jostein Enger
Tlf. 97 50 12 73
E-post: je886@kirken.no

Sokneprest
Kristine Inderhaug
Tlf. 95 81 25 05
E-post: kf532@kirken.no

Prost
Carl Philip Weisser
Tlf. 91 55 55 04
E-post: cw478@kirken.no

Organist:
Monica Korsli Solberg
Tlf. 90 40 08 45
E-post: ms358@kirken.no

Kirkegårdsarbeidere:
Arve Bakke
Tlf. 91 88 56 35
E-post: ab865@kirken.no

Ola Reishaugen
Tlf. 90 21 24 33
E-post: or672@kirken.no

Menighetsrådsledere:
Aurdal
Tove Tøfte Kjøbli
Tlf. 92 23 65 22
E-post: tove.tofte.kjobli@politiet.no

Tingnes
Jonny Rye
Tlf. 95 93 71 97
E-post: Jonny.Rye@nord-aurdal.kommune.no

Skrautvål
Håvard Meisdalshagen
Tlf. 99 46 73 48
E-post: meisdals@online.no

Tisleidalen
Anna Rust Holt
Tlf. 41 33 18 46
E-post: annrus@online.no

Svenes
Karen Marie Grythe Tvedt
Tlf. 41 22 28 19
E-post: karen.tvedt@hotmail.com

Ulnes
May Kristin Rognaas
Tlf. 90 17 49 51
E-post: makri-ro@online.no

Leder kirkelig fellesråd:
Siri Osaland
Tlf. 97 14 05 45
E-post: siriosaland@gmail.com

Frå redaksjonen

Dette sumarnummeret av Nye Kyrkjeliv er på fire sider meir enn påskenummeret. Vi har fått fleire tips om aktuelle ting å ta med, og det ville vera lett å fylle endå fire sider til. Det som er eit hinder for utviding av bladet er økonomien. Det kostar meir å distribuere når vekta på bladet stig, og det blir dyrare å trykke. Slik sett er vi avhengige av annonsørar i bladet og gåver for å støtte utgjevinga. Av den grunn er det trykt ein giro på side 18 som kan nyttast om du vil gje ei gåve. I tillegg står både bankkontonummer og VIPPS-nummer i ruta nedst på denne sida. Vi tek imot alle bidrag med takk!

Fleire av Sokneråda har oppretta sider på Facebook der dei legg ut informasjon og fortel om ting som hender i kyrkja og soknet. I tillegg har alle sokna oppretta VIPPS for dei som ynskjer å gje ei gåve ved ofringar i kyrkja eller ved andre høve, og som ikkje vil nytte kontantar. Informasjonen om Facebook-adressa og VIPPS-nummeret står øvst

på sida til kvart sokn i bladet, i ei lita ramme. Kyrkja i Nord-Aurdal har også si eige nettside: <https://kirken.no/nord-aurdal>, der det blir lagt ut informasjon og små reportasjar. Så informasjon skal vera lett å få tak i.

Idenne utgåva av Nye Kyrkjeliv tek vi ein prat med Hans Enger, og rettar ein takk til han for arbeidet han har gjort som skribent for Kyrkjeliv. Ein annan person som fortener ein takk er Anne Irene Opperud som sluttar etter vel fire år på kyrkjekontoret. Vi startar også serien vår med Midtsidekyrkja, som vil omhandle ei og ei av kyrkjene våre.

Om de ynskjer å koma i kontakt med redaksjonen, eller ynskjer å levere ein reportasje er epostadressa kyrkjeliv@gmail.com. Fristen for stoff til neste nummer er 20.august.

Med dette vil redaksjonen ynskje alle ein god summer.

Nye Kyrkjeliv
I NORD-AURDAL

Redaksjonen i dette nummeret:
Marit Trøen, redaktør.
Carl Philip Weisser
Kristine Inderhaug
Jeanett Aspholt-Weisser
Anna Rust Holt
Monica K. Solberg
Eirunn Steinsfjord
Karen Marie G.Tvedt
May Kristin Rognaas
Jonny Rye

Kasserar:
Ole-Arne Fugllien
Opplag: 3600
Trykk:
Land trykkeri AS
Utgjevar:
Sokneråda i Nord-Aurdal
VIPPS:
660778
Kontonummer:
1503.99.85575
E-postadresse:
kyrkjeliv@gmail.com

Jordas fremtid - vår gave og oppgave

Kristine Inderhaug

Tiden vi lever i oppleves i rask fart og endring. Inntrykkene er mange og skiftende. Midt i dette er jeg glad jeg har funnet en dyp glede i naturen som gir mer enn jeg visste var mulig å motta. Der skifter opplevelsen av tid tempo og takt og gir en underlig form for tilstedeværelse. Naturen er min næring, for legeme og sjel.

Naturen er en kulisse i livet, men også mer enn omgivelser. En levende scene hvor våre liv utfolder seg. Vi har flere oppholdsrom i livet enn innenfor de trygge fire husveggene. Vi har også det store allrommet ute i naturen, der «en større interiørkonsulent» som jeg oppfatter som Gud, har innredet og utsmykket med all verdens vakre organismer, former og farger.

Der ute i det levende, om det er kortreist i blomsterbed og grønnsakssenger utenfor døren hjemme, i parsellhagens åker, på et vakkert sted ved sjøen, på fjellet eller i skogen, finnes det skjønnhet som aldri kan bli utkonkurrert: Det å få bevege seg i, synke ned i og lande mykt på et mo-seteppe. Å gå langs en strand eller få beundre hvordan vannet svinger

seg gjennom naturens fjell og daler, steiner og groper. Å se blåne på blåne. Der ute, i en annen biotop enn i hjemmet, finner ettertanken sin tid og sted. Koble seg av og koble seg på noe annet. Det å se spirene vokse og bli til næring for kroppen. Å observere naturen er som briller til å se dype-re inn i livets ting. Der skjer under på under i nydelige, rare skapninger og i et arts mangfold som er overveldende og ubeskrivelig. Svimmelende stor og svimmelende vakker er naturen, Skaperverket kaller jeg det det, og da har jeg vist min tro. Jeg overlater undringen min til en tro på at Gud står bak. Mer vet jeg ikke, og ikke er det mulig å forklare. Hvordan kan noen av oss forklare en katedral som ikke er bygd av menneskehender? Dette mitt vakre sted på jord som jeg kjenner overveldende stort slik jeg synes Johan Nordahl Brun Rolfsen uttrykker i nasjonalperlen «De norske

fjelde»: «Da skal det hviske i hjertet ditt: Åa nei aa nei er dette mitt»

Våren 2021 har jeg sammen med andre prester fordypet meg i temaet «Teologi for en truet jord» og har blitt vekket på ny til å se hvordan livsgrunnlaget vårt på denne jorda er i endring. Forflytning og utarming av landområder og økosystemer. Det er ille og med uante konsekvenser!

I beundringen av de svimmelende vakre samspill i naturen tar jeg innover meg at jordas fremtid er vår gave og oppgave. Det haster å stoppe og endre og vite hva vi gjør for å bevare. Jeg vet ikke hvordan, men jeg vet hvorfor. Et så vakkert og komplisert livsgrunnlag må vernes og beskyttes. Men jeg trenger et handlingens rom også, det er ikke nok å bare beundre. Og er det mitt, og er det ditt, så har vi ansvar for å ta vare på det vakre, skjønnne og nødvendige som gir oss liv og glede. Vårt uendelig vakre og uerstattelige livsgrunnlag må bevares og jeg er med. Hva tenker du?

Ferdig i Kyrkjeliv, nesten!

Marit Trøen

Hans Enger gjekk sjukepleiarskule og sosialskule etter kvarandre, altså totalt seks år. Parallelt tok han diakonutdanning. Ved Diakonhjemmet hadde dei skuleavis, og der var Hans med, for han tenkte at kanskje det ei gong ville bli aktuelt å skrive i eit menighetsblad. Rundt 2010 var det nettopp det som vart aktuelt. Terje Eklund fekk med seg Hans i redaksjonen til Kyrkjeliv, der han var eit aktivt og trufast medlem heilt fram til siste nummeret i 2020. Då Eklund ville gje seg som redaktør var det fleire som hadde tankar om korleis Kyrkjeliv skulle vidareutviklast, og Hans fekk eit spørsmål om han ville ta jobben vidare med Nye Kyrkjeliv. Den fyrste tanken som rann gjennom hovudet var eit gammalt sitat: «Det gamle er forganget, se alt er nå blitt nytt». Hans ville ikkje vera den som heldt alt ved det gamle, så han valde å seie nei takk. Den nye redaksjonen fekk melding om at Hans ville gje seg, og det var årsaka til at under-teikna reiste på besøk til Hans.

Det var ein blid mann som tok imot i døra, og han vart litt skuffa over at eg ikkje drikk kaffe. Det gjekk fort over då eg takka ja til te. Eli kom med te og varm kringle, og så var intervjuet i gang. Det er ikkje lett å seie kven som intervjuar kven. Hans er som eg utstyrt med naturleg vitelyst, og kan prate med kven som helst, både kjent og ukjent. Eit typisk døme på dette

dukka opp frå då Hans og Eli var i Sjømannskyrkja i Sør-Korea for 10 år sidan: Ein som overtok etter dei kunne fortelje om ein lokal fortaus-fruktseljar ned i gata som hadde sagt at han kjente Hans.

Hans har hatt mange ulike jobbar innanfor helse og sosialsektoren. Han har jobba med menneske med psykiske lidningar, rusmisbrukarar, innanfor HVPU-sektoren (så lenge det var det det vart kalla - åtti-åra) og på sjukeheim. Men diakonutdanninga, som var eit ønske om å jobbe i kyrkja, pluss stor reiselyst førte Hans og Eli til arbeid ulike stadar i verda innanfor Sjømannskyrkja. I 2000 reiste dei til New Orleans og vart der i bortimot 3,5 år. Det var vanskeleg for familien å bryte opp slik, men det var då tilbodet var aktuelt. Dei tre sønene vart att i heimlandet, medan dottera vart med i 1,5 år før ho ville heimatt til vidaregåande skule og vener heime.

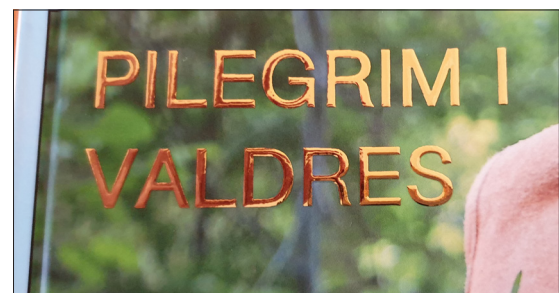
Arbeidet som assistent i Sjømannskyrkja kunne strekkje seg frå å koste i gata til å halde gudstenester. Noe av det viktigaste for Hans var å besøke norske sjøfolk på skip i hamn langs Mississippi. I tillegg var Hans med og laga ei avis for kyrkja, så «journalist-karrieren» strekkjer seg over cirka 20 år. Seinare har Hans og Eli jobba hjå Sjømannskyrkja både på Lanzarote og Gran Canaria nokre månader vinterstid i fleire år.

«Nei sjå på den du! Denna må du berre sjå!» Midt i praten har Hans sett ut på fuglebrettet og observert ein stillits. Eg har aldri sett ein stillits annan enn på bilete, så saman stod vi og beundra fuglane frå stoveglaset. Interesse for fuglar er stor, det same er interesse for pilegrimsvandringar og det å lage fotobøker. Fotobøker har han mange av og nokon av dei er nettopp om fug-

lar og pilegrimsvandringar. «Viss eg til slutt hamnar på VLMS, så skal eg ha med fotobøkene mine og Beethoven-musikk. Det er alt eg treng!» sa Hans med eit smil. Det er ikkje vanskeleg å få dagane til å gå, med hus og familie og hytta i Buaråne i Vestre Slidre. Med 12 barnebarn har han ein liten disippel-flokk å glede seg over.

Hans er glad i å halde kontakt med folk frå ulike kantar, og brukar Facebook flittig. Reiselysta har han framleis i blodet, så det er veldig godt at det snart er trygt å reise att. Det har vorte fleire turar attende til USA, for Hans vart glade i folket og landet. Men Hans og Eli er og glade i å reise i eige land. Når Hans legg ut på langtur att, håpar eg på eit reisebrev til Kyrkjeliv. Hans vil ikkje lenger vera ein del av redaksjonen, men har lova å skrive litt om ting som opptek han utan å vera bunden av å skulle skrive til kvart nummer.

Etter ein triveleg prat kunne eg skrive fleire sider om alt det interessante Hans fortalte, men då eg gjekk var vi einige om at det er ei tid for alt. Takk for alt du har gjort for Kyrkjeliv så langt, Hans, og vi gler oss til å høyre frå deg att!

«Når fjordene blåner»

Monica K. Solberg

Hva er vel ikke bedre enn mai og nasjonalromantisk musikk? Mannskor som synger av hjertens lyst «Når fjordene blåner som markens fiol» – da er det vår.

Vi finner frem bunaden og forbereder oss til våren og nasjonale toner. I flere år har jeg hatt en tradisjon med å arrangere nasjonalromantisk konsert med Høre mannskor og andre gjester. Vi har vært rundt stort sett hele Valdres. På programmet har det vært musikk som «Den norske sjømann, Norge mitt Norge, Når fjordene blåner, Brudeferden i Hardanger, Landkjenning» med mer. Mannskorsang på sitt beste.

Edvard Grieg kjenner de fleste til. Han komponerte også mye korsanger for mannskor, blandakor, damekor og barnekor, og han komponerte musikken til «Barnlige sanger».

I 1892 ble første utgave av forfatteren Johan Nordahl Brun Rolfsens «Læsebok for folkehøgskolen» gitt ut. Leseboken skulle være på et språk som var lett for barn å lese og forstå, og den skulle være illustrert med fine tegninger. Boken inneholdt fortellinger av norske og utenlandske forfattere, salmer og dikt. Leseboken ble forbedret og modernisert flere gan-

ger og brukt av norske skolebarn helt frem til 1950-årene.

Edvard Grieg ville støtte opp om Nordahl Rolfsens arbeid. Skolemannen Olaus Andreas Grøndahl hadde påtatt seg ansvaret for en melodisamling til boken, og Grieg ble spurt om å skrive melodier til noen av tekstene. Grieg påtok seg oppdraget med stor glede og satte toner til syv av diktene i leseboken. Sangene ble senere gitt ut i et eget hefte med tittelen «Barnlige sange»(1894).

Innholdet i dennesamlingen er: Havet, Sang til juletreet, Løkk, Fiskervise, Kveldsang for blakken, De norske fjeld og Fedrelandssalme. Tekstene er skrevet av Nordahl Rolfsen, Johan Krohn, Bjørnstjerne Bjørnson og Petter Dass. Sangene er små kompositoriske perler og er av mange betegnet som de beste sangene som ble skrevet for barn på 1800-tallet. I den siste sangen, «Fædrelandssalme», som kompo-

nisten har arrangert for flere besetninger, er teksten etter Runeberg ved Nordahl Rolfsen.

«Barnlige sanger» ble første gang fremført i København i 1895 av Nina, Edvard Griegs kone. Seinere er de fremført av flere andre, og også jeg har fått fremført disse stykkene med solister og et prosjektkor. I anledning mai 2020 fikk jeg satt i gang et prosjekt med et damekor og vi fikk fremføre 3 av disse sangene. Dette var en del av den digitale 17 mai-feiringen i Nord Aurdal samt en digital vårkonsert. Videoen av vårkonserten ligger på Facebook-siden til kirken i Nord Aurdal.

Min personlige favoritt fra «barnlige sanger» er «De norske fjell»:
« Ifald du følger mig over heien. Saa skal jeg vise det seterveien, saa skal vi fare i fjeldet ind, hvor solen gylder den hvite tind»

Lyttetips på spotify, you tube:

- Grex vokalis: «Edvard Grieg choral musik». Her ligger blant annet «Barnlige sanger»
- Den norske studentersangforening, album «Norges Bedste»

Aldri en vår eller forsommer uten denne musikken. Riktig god sommer

Bjørnelabben i Ulnes kirke

Jan Børe Jahnsen

I Ulnes kirke er utstilt en bjørnelabb, funnet under korgulvet i 1950-årene. Hva er bakgrunnen?

Bjørnelabber eller bjørneklør er en slags amuletter eller folketroens hjelpemiddel mot sykdom og særlig vanskelige fødsler. Bjørnen har 12 manns styrke og 10 manns vett. Fra en bjørnelabb kunne den syke få både styrke og vett. Slike bjørnelabber ble ofte sendt fra gard til gard for å helbrede lidelser hos folk og fe. Ved å bære en klo som halskjede kunne man bli vernet. Ved å stryke en bjørnelabb over en fødende kvinnes mage eller kjønnsdel ville fødselen gå lettere. Dette gjorde man i avsides bygder i Sogn opp mot 1940. Bakgrunnen er gammel overtro om at bjørnen forfulgte gravide kvinner og prøvde å rive til seg fosteret. Den samme labben som rev opp kvinnens mage kunne også hjelpe til å åpne for en vanskelig fødsel.

Man trodde at slike hjelpemidler kunne lades opp i kirkens kraftfelt. Men kirken godtok ikke offisielt slik overtro, derfor skjedde oppladningen i hemmelighet, og labben ble stukket inn under kirkegulvet. Der ble den kanskje glemt, for å bli funnet tilfeldig hundrevis av år senere. I Mo kirkeruin i Vestre Slidre fant arkeologer i 1970-årene en

bjørneklo. Velkjent er bjørneskinnet i Hedalen stavkirke.

Bjørnelabben i Ulnes kirke – en skinnbit med klør - er C14-datert ved Laboratoriet for Radiologisk Datering ved Universitetet i Trondheim. Dateringen er oppsiktsvekkende. Labben er fra perioden 820 – 920 e.Kr. Ulnes kirke er bygget om lag 1265. Bjørnelabben er altså omkring 400 år eldre enn kirken. Hvor har labben vært i denne tiden? Det er slett ikke sikkert av labben kom til Ulnes da kirken var ny. Labben kan ha kommet mange hundre år seinere.

Enda mer spesielt var målingen av C13-verdiene, som viser hva slags føde bjørnen har spist. Labben i Ulnes kirke har svært høye C13-verdier. Denne bjørnen levde kun på "marin diett", føde med opprinnelse i havet. Bjørnelabben i Ulnes kirke er fra en isbjørn. Dette ble bekreftet av to av Norges fremste isbjørnforskere.

En isbjørn er ikke alltid helt hvit, og labben er lys brun.

Hvorfor en isbjørnlabb i Ulnes kirke? Her har aldri vært isbjørn i vill tilstand. Vi må tro at labben er handlet inn eller innført vestfra, over fjellet. Kontakt og handel over Filefjell går langt tilbake i forhistorisk tid. Når labben kom til kirken vet vi ikke. En isbjørnlabb hadde trolig høyere status, var mer sjelden og derfor verdt å ta vare på. Kanskje hadde den også mer "styrke" som amulett og fødselsmedhjelper?

Bjørnelabben i Ulnes kirke er en sensasjon, og viser at om vi finner noen få historiske svar, har vi mange nye spørsmål. Historien må alltid nyskrives med nye resultater.

Jahn Børe Jahnsen: «Bjørnen i kirken – Om bjørneskinn, bjørnelabber, bjørneklør og bjørnefigurer i norske kirker» (2012)

17.mai i Aurdal

Aurdal sokneråd

Menighetsrådet i Aurdal ville prøve noe nytt i år. Vi ville ta med gudstjenesten ut av kirken og samle oss ved bautaeen. Der ville vi slutte oss til den tradisjonelle markeringen i forbindelse med bekransningen av minnesmerket over de åtte menneskene som falt i krigshandlinger i Aurdal i 1940. Deres liv og innsats blir hedret av Aurdal historielag i maidagene hvert år.

På grunn av koronarestriksjoner var det ikke mulig å kunne være der til samme tid som bekransningen foregikk og Aurdal musikkorps spilte. Likevel holdt vi en kort friluftsgudstjeneste ved bautaeen, som med heder og ære var blitt pyntet med flagg samt krans og bånd i Norges farger fra morgenen av. Vi sang fedrelandsalmer, ba for kirken og verden og lot

Bibelens ord få lyde høyt i Guds frie natur med himmelen selv som tak.

Til sist fulgte vi regjeringens oppfordring om at Norge skulle samle seg i å synge nasjonalsangen kl.12. Den lille flokken som deltok i gudstjenesten ble fulgt av toner fra Ola Fønhus sin trompet. Vi avsluttet med 3 ganger 3 hurra for Norge, vårt kjære fedreland.

Vi håper å kunne prøve igjen neste år uten korona, og kanskje i samspill med korps og flere av bygdas folk. Da kan vi avslutte ved bautaeen med en kopp varm kaffe og et stykke festkake til slik noen ønsket seg bautaeen i oppholdsværet, selv om det var et litt kjølig drag i lufta.

La oss bygge nye tradisjoner sammen på de store festdagene for folket vårt.

Bautaeen i Aurdal

Ved bautaeen

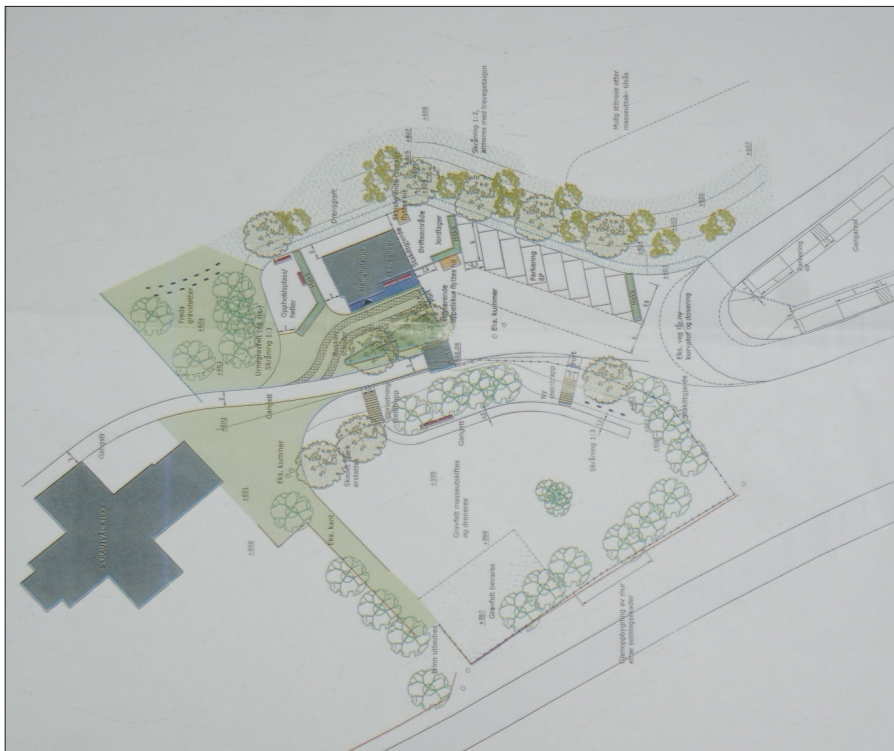
Oppgradering av kyrkjegarden

Skrautvål sokneråd

Grunna god økonomistyring i Nord-Aurdal kommune dei siste åra kan kommunen endeleg ta tak i nokre prosjekt, og denne gongen gjeld det kyrkjegarden ved Skrautvål kyrkje. Eigedomssjef Gerd Westerheim sprudla av entusiasme då ho la fram planane for oppgradering av kyrkjegarden ved Skrautvål kyrkje. Etter utvidinga av kyrkjegarden i 2000 vart det registrert høg grunnvass-stand, og det trengs oppgradering av grøntanlegg og parkering. Dette skal det no gjerast noko med.

I vår og sumar skal Eirik Heiland ved teknisk etat fly med drone for innmåling av graver, fyrst i Skrautvål, så i Tisleidalen. Deretter er det Rambøll som har ansvaret for prosjektet i Skrautvål. Rambøll har mange fagfolk inne for å sikre eit godt prosjekt, og her er det fem personar som har ansvar for kvart sitt fagområde. På grunn av covid-19-situasjonen kjem ikkje hovudarbeidet i gang før etter sumarferien, men det er lova ferdig i god tid før oktober.

Prosjektet omfattar fleire ting, sjå utsnitt av plan på biletet. Til dømes blir det oppgradering av urnelund og

Planoversikt

plass for plassering av freda gravminne, som er gamle gravstøtter med historisk verdi, og utbetring av muren ned mot vegen. Denne må dei ta ned, drenere rundt og setja opp att. Gjerdet på denne muren skal stå slik det er til prosjektet kjem i gang. Teikningar og planar kan ein elles få sjå ved å kontakte soknerådet eller på Kyrkjekontoret.

I tillegg til det som blir gjort i prosjektet må mykje gjerast på dugnad. Mellom anna justering av ei gamal steintrapp, felling av skadde tre, stuss og klypp av busker og tre og ettersyn av gjerdet. Kyrkjegarden treng og gode benkar til å sitje på, og det føreligg skisser til korleis dei er tilrådd utforma. Gerd Westerheim meinte at dette ikkje burde vera noko problem å få laga, ettersom det er så mange nevenyttige og positive folk i Skrautvål.

Frå soknerådet skal Håvard Meisdalshagen og Rolf Rogstad vera med å halde oppsyn med det som skjer gjennom prosjektet. Kyrkja treng også eit lag eller to med ny måling. Når soknerådet finn nokon som kan stå ansvarleg for arbeidet vil det bli dugnad på dette og. Når vi får utført desse tinga vil Skrautvålskyrkja og kyrkjegarden lyse opp som det fine landemerket det bør vera i Skrautvålsbygda.

To blide damer, Gerd Westerheim til venstre, og Aud-Karin Hovi til høgre.

Gerd Westerheim framheva innsatsen til kyrkjeverja i kommunen, Aud-Karin Hovi, som medverkande til at prosjektet er kome i gang. Aud-Karin er ei ryddig og dyktig kyrkjeverje som administrasjonen i kommunen har mykje godt å seie om, og dei har stor respekt for arbeidet ho gjer og samarbeidet ho set i gang.

Fem generasjoner i barnedåp

Svenes sokneråd

Mathias Lihagen ble døpt i Strand kirke søndag 14.mars 2021. Han var så heldig å ha selveste tippoldemor Gudveig Heggelund (89 år) med seg på den store dagen.

Oldeforeldre begynner muligens å bli dagligdags, men tippoldeforeldre hører fortsatt med til sjeldenhetene. Som vi kan se, står en svært stolt pappa Fredrik Lihagen (23 år) midt på bildet. Han blir flankert av bestemor Mette Heggelund Pedersen (44 år) og oldemor Marit Heggelund (64 år). De er vel neppe mindre stolte. Foran har Mathias og tippoldemor tatt plass.

Pynting av portalen på Strand

I anledning 17.mai troppet to medlemmer av soknerådet opp for å pynte portalen. Dette har blitt en årlig markering. Nå er det ikke noe 17.mai-tog rett forbi kirken, men den pyntede portalen blir lagt godt merke til av dem som kjører forbi. Vi håper selvfølgelig at deltakerne i bilkortesjen satte ekstra pris på den vesle innsatsen vår. Fotografen beklager at han ikke fikk med de to flotte hortensiane på bildet. Viktigere var det at to representanter for den yngre garde kom med på bildet. Tim og Randi ga gode råd om hvordan portalen burde pyntes. Det er ikke dårlig at de stiller opp så tidlig på dagen. Takk for all kreativitet og positivitet!

Pynting kirkeportal

Aurdalskyrkja

Jeanett Aspholt-Weisser
Aurdal Sokneråd

Aurdal stavkyrkje

Første gang Aurdalskyrkja er nevnt i de skriftlige kilder er i regnskapet for "Pavelige Nuntier" fra 1327, der "ecclesia de Ordal cum capella" – Aurdal kirke med kapell – er plassert mellom Reinli og Svenes kirke. Aurdal stavkyrkje skal ha vært en søylestavkirke av basilika-typen og den ble trolig bygd på 1200 tallet. Sokneprest Landt skrev brev til biskopen den 9 mai 1735 om at allmuen i Aurdal Sokn synes at kirken deres er så forfallen og i dårlig stand at de ønsker å bygge en ny korskirke på samme sted som den gamle kirken sto. Stavkyrkja sto derfor trolig frem til den nye ble bygd i 1735. Stavkyrkja lå ca. 1 km sør for der Aurdalskyrkja står nå.

Aurdal kirke før 1880, Ukjent fotograf / Valdres Folkemuseum

Kirken er en korskirke som ble bygd i 1735-1737 av Sven Traaset fra Fåberg. Kirken er orientert i himmelretningene med alteret mot øst og hovedinngangen er i vest. Totalt har kirken 250 sitteplasser.

Korsarmene har saltak, og over korsmidten er det en takrytter med spiss tårnhette. Ved østenden av koret er det bygget til et sakristi. Kirken ble vigslet av prost Peter Abel-

sted 22/2-1737 og kirken fikk navnet Trinitas kirke.

Sokneprest Peder Landt var en pådriver og byggleder for Aurdalskyrkja. Han ligger gravlagt under kirkegulvet i venstre korsarm med et av barna sine.

I 1735 skriver prest Peder Landt at det var kommet påbud fra biskopen om å bygge sakristi ved Aurdal kirke, og at man hadde laget grunnmur. Det er ikke noe som tyder på at sakristiet ble bygget. I 1885 ble det rapportert at kirken var "uden Sakristi". I 1892 ble det imidlertid betalt for en "opsat Ovn i Sakristiet", som tilsynelatende var blitt bygget samme år. På et fotografi fra ca. 1900 har kirken sakristi med en etasje og med møne i retning øst-vest, dette synes å være identisk med dagens sakristi. På takkonstruksjonen er det

skrevet med blyant "GULBRAND A. HAUERSTUEN 1892" og "forferdiget 1892". Sakristiet ble pusset opp i 1980.

Kirken har hatt korskille tidligere. Dette ble revet da kirken ble ombygd på 1880-tallet. Løvene som sto over korskillet henger nå over den ene utgangsdøren.

Interiøret har undergått betydelige forandringer i årenes løp, bl.a. i

1892-93 da det ble satt inn nye benker.

Altertavlen er fra 1792 og er antageligvis utført av «Kviten», Ola Kvit fra Kviteberg i Nord-Etnedal. Det er samme type som altertavlen i Bruflat. Mellom søylene er Aron yppersteprest til venstre og Moses med lovens tavler og stav til høyre. Utenfor søylene er det små vinger med knekket kontur, relieff skåret fugl med slangehale og med gitterbakgrunn. I midten er korsfestelsen med Maria og Johannes som står ved siden av korset. Kristus i barokk type har lukkede øyne og halvåpen munn. Lendeklede med knute og flik ved hoften, dessuten trekantet flik på midten. På gesimsen over søylene er det 2 sittende basunengler. Øverst er det 2 engler som holder en rokokko kartusj der Christian 7.s monogram er, og over dette en krone. På alteret står det 4 lysestaker i messing som ble gitt til stavkyrkja i 1647 av sokneprest Peder Colding.

Døpefonten er i to deler med romansk fot av kleber, og ny kum av grønn flammert marmor. Foten har tilhørt døpefonten fra stavkirken. Over døpefonten er det en åttekantet himling med kroneform, med oppheng for en due. Undersiden mørkeblå med sirlig malt skrift: «Dette foræret af Ole Andersen Nord Ager Ao 1753».

Det eldste døpefatet har 4 hjerter i bunn og er laget i kobber. Det er tro-

lig fra 1600 tallet. Det nyeste døpefatet har innskrift fra Mat 28,19. Det står: «Gaar hen, lærer dem» og ser ut til å være laget i plett.

Foto: Carl Philip Weisser

Prekestolen er opprinnelig enkelt snekkerarbeid fra 1694. Trolig i 1790-årene ble prekestolen forsynt med skurd. Prekestolen ble malt av Ola Hermundson Berge. Ifølge udatert notat ved A. Bugge skulle prekestolen være skåret av en mann fra Onstad (antageligvis Onstad i Aurdal). Prekestolen er i barokkstil. Over prekestolen er det en sekssidet himling med en bred side som egentlig skal vende inn mot veggen, men er plassert ut mot kirken. Den brede siden er helt glatt, mens de andre sidene har profilerte lister øverst og nederst.

Kirkeklokkene

I Aurdalskyrkja henger det 4 klokker. Den ene er støpt i Nederland i 1752 av Joan Nicolaus Derck. På klokka er det en innskripsjon som sier "Soli Deo Gloria". Det betyr Gud alene æren. I 1927 fikk kirken en ny klokke med innskriften "Ringer jeg til ro de døde, ringer jeg til kirkemøde, alltid er jeg Herrens tolk, at han samle vil sit folk!" Klokken ble støpt i Tønsberg av O. Olsen & sønn

I 2017 kom det to nye kirkeklokker til Aurdal kirke. Klokkene ble lagd hos Fonderia Allanconi i Ripalta Cremasca i Italia

Klokkene fikk navn og den ene heter Agnus Dei. Den er til minne om Martin Luther som i 1517 hengte opp de 95 teser på kirkedøra i Wittenberg med kritikk av kirkens avlatshandel. Dette året er regnet som reformasjonsåret.

Den andre klokka heter Credo som er latin og betyr: "Jeg tror". Det er også innledningsordene på trosbekjennelsen som blir sagt frem i gudstjenesten. Den er til minne om kirkens vigsling 22 februar 1737.

Gravkapellet

I gamle dager var det ikke vanlig å ta med kistene inn i kirken. De ble fraktet rett til kirkegården. Så behovet for et kapell var ikke tilstede. Men i 1937 møttes soknerådet og en egen komite for å se på muligheten for gravkapell i Aurdal. Amund Bratrud ble bedt om å lage et omriss i første omgang. I 1938 donerte frøken Rasch midler til bygging av et gravkapell og arbeidet var i gang i 1940. Frøken Rasch donerte også et orgel og betalte for den kunstneriske utsmykningen i kapellet. Dekorasjonene er laget av kunstmalerne Mons Breidvik og sønnen Arne Breidvik. Frøken Rasch var en av de første som falt i Aurdal under andre verdenskrig. Hun døde i 1940 og ble den første som ble begravet fra kapellet. En bronsemedalje med hennes bilde i relieff henger i kapellet til minne om hennes bidrag til soknet.

Foto: Carl Philip Weisser

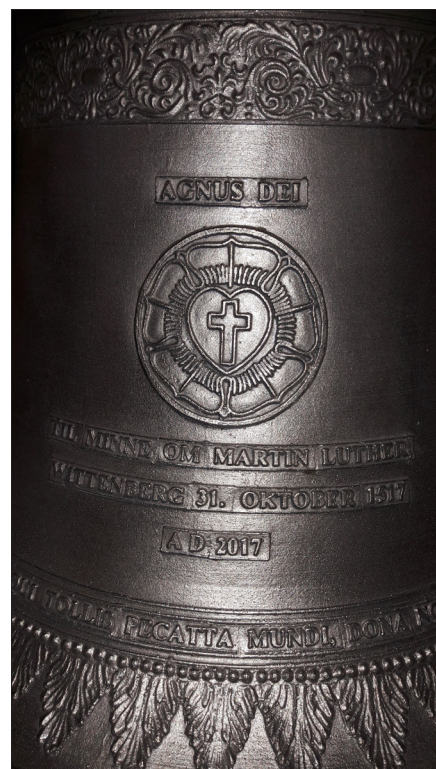

Foto: Carl Philip Weisser

Historien til Aurdalskyrkja, kunsten og soknet er lang. Det er dessverre ikke mulig å skrive alt i denne utgaven. Men alle som ønsker å vite mer anbefales å lese boken skrevet av Ivar Aars -Aurdalskyrkja, Fra Lund Sogn til Valdres Prosti eller slå opp Aurdalskyrkja på norgeskirker.no.

50-års jubileum 2022

I 2022 er Tingnes kirke 50 år. Dette skal vi feire, og vi er i full gang med planlegging. Vi ser for oss ulike arrangementer gjennom hele året fram til helga 10. – 11. september 2022 som er selve jubileumshelgen. Det vil bli mye spennende aktiviteter med varierende innhold både for unge og eldre.

Utover dette blir det ulike små og store velikehold- og oppussingsarbeid fram til jubileumet. Sammen med Fellestrådet er vi i dialog med kommunen om bidrag til at kirken blir i fin tilstand til jubileet og neste 50-årene.

På tross av pandemien som har pågått i over ett år har vi likevel klart å holde en viss aktivitet. Vanlige gudstjenester har ofte vært vanskelige å få til, og da prøvde vi streaming av en gudstjeneste. Det fungerte ganske greit takket være dyktige folk.

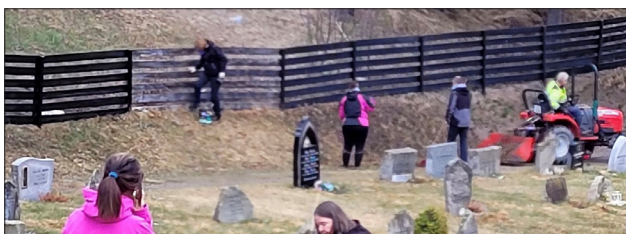
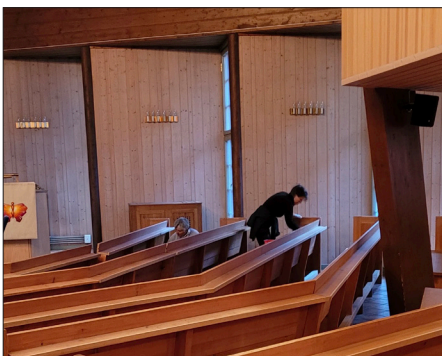
Fasteaksjonen

Konfirmantene har også hatt jevnlig aktivitet. Strenge avstandskrav og begrensninger på samling av mennesker gjorde at Fasteaksjonen måtte avvikles på en helt ny måte, men dette takket konfirmantene bra. I år var parolen for innsamlingen ”Ingen skal måtte drikke skittent vann. Likevel må 785 millioner mennesker det hver dag. La oss bidra til en mer rettferdig verden sammen. Forandre. For andre.” I forkant av fasteaksjonen ble konfirmantene møtt utenfor kirka der de ble servert Vestlandslefsa og rent vann. Etter en tid med konkurranse og lek var det tid for å gå inn. Her ble konfirmantene delt i grupper og spilte brettspill om klimaendringene og utfordringene som følger med disse. Til slutt ble konfirmantene oppfordret til å dele Nord-Aurdal kirke sin digitale innsamlingsbøsse for Kirkens Nødhjelp i sosiale medier. Takk for god innsats, konfirmanter!

Dugnad

4.mai var det dugnad i og rundt kirka, og tross dårlig vær var det godt oppmøte. Det blei rydda og raka ute, samtidig som en del av gjerdet rundt kirkegården fikk et ansiktsløft. Rundt skiltet Minnelund ble det planta og ordna opp, og mellom feltene nederst på kirkegården ble det beskåret noe kratt. Inne ble det også rydda og vaska.

Konfirmasjon og samtalegudstjeneste

9.mai ble det gjennomført samtalegudstjeneste med konfirmantene. Denne dagen skulle det egentlig vært tradisjonell konfirmasjon. På grunn av restriksjonene rundt pandemisituasjonen ble konfirmasjonene i kommunen utsatt til høsten, slik som i fjor. Konfirmasjonen i Tingnes kirke blir 29.august. Samtalegudstjenesten ble en fin og god gudstjeneste som også ble streamet. Bildet av Jostein på talerstolen er lånt fra streamingen.

Reparasjon av taket på Tisleidalen kirke

Trygve Haganæs

Endelig har vi fått nytt tak over sakristi, kjøkken og inngangsparti på kirken. Helt fra 2015 har vi undersøkt mulighetene for å få ordnet dette, så nå var det virkelig godt å få gjort.

Problemet med taket har vært veldig stort, med manglende takstein og råtne lekter. I tillegg var det defekte takrenner, taktro og gradrenner, noe som førte til stadig problemer for trapper og rekkverk. Det var også et stort hull på den ene siden av taket, så vann fra snøsmelting rant rett ned på gammel takpapp. Godt det ikke rant lenger inn! Vann fra snøsmelting, ising og takras på utvendige trapper og rekkverk var også et problem både slitasjemessig og for sikkerheten.

Takproblemene oppstod fordi det har vært altfor dårlig lufting mellom tak og isolasjon i alle år. Det nye taket er lektet opp med dobbel lufting, nye gradrenner, takrenner og snøfangere. Det er også skiftet nye vindskier der det har vært behov for det. Arbeidet ble utført på en ryddig og god måte.

Man kan trygt si at denne reparasjonen har vært etterlenget i flere år. Nå framstår Tisleidalen kirke som ei kirke med godt tak, og god plass oppunder taket. Velkommen innom.

Ny vasspumpe ved Ulnes Kyrkje

I april fekk Ulnes kyrkje ny vasspumpe i fjorden, og har no vatn att i kranene. Kyrkjekontoret representert av kyrkjegardsarbeidarane var med på dette arbeidet, og Brannvesenet lånte ut båt.

Dugnad laurdag 8.mai 2021

Det var strålende vêr, og eit godt utgangspunkt for dugnaden vår. Oppmøtet var bra, og det vart ei koseleg stund saman ved kyrkja. Ute vart det raka, rydda og klypt hekk og busker. Inne blei det vaska, støvsuga, pussa glas og rydda. Gina, reinholdar i kyrkja, var med oss inne i kyrkja, og rettleia oss sidan det er føringar på korleis detta skal gjerast i slike gamle, ærverdige bygg. Eirunn frå kyrkjekontoret kom med mineralvatn til oss, og var elles med oss der det var behov. Då vi var ferdige hadde vi pause med triveleg prat ute i solveggen.

Vi rettar ein stor takk til alle som møter på dugnad for kyrkja vår, både dugnadsdagen og elles når det passar kvar enkelt. Dette set vi alle stor pris på. Takk også til kyrkjekontoret for at dei stiller med mannskap derifrå.

Cathrine Dokken Belsheim klypper hekk

Gerd Margit Gudheim og Inger Vestheim vaskar inne i kyrkja

17.mai og friluftmesse ved Ulnes Kyrkje

I desse koronatider blei det messe ute i friluft på steintrappa til prestesakristiet 17.mai. Det var pynta med flagg og lauv, og naturen rundt ga ei fin ramme rundt det heile. Heldigvis vart det opphaldsvér, og det vart ei fin oppleving for dei som møtte denne dagen.

Det var sett ut stolar for dei som ønskte det, elles var det mange ståplassar rundt om. Jostein prest leda an, med god hjelp til tekstlesing og opplysningar elles av Per Inge Inderhaug. Ulnes Musikklag spelte, og det vart ei fin og høgtideleg messe.

Vi i Ulnes er heldige som har eit musikklag som deltek, stor takk til dei! Nasjonalsangen, «No livnar det i lundar» og «Mitt bu min heim min keisardom» av Anders Underdal vart spelt og sunge. Desse sangane høver særskilt til våren og Ulnes.

Prest Jostein Enger, Per Inge Inderhaug og Ulnes Musikklag

KONFIRMASJON – MER ENN KAKE, TALER OG PENGER

Jostein Enger

INTERVJU MED FIRE KONFIRMANTER I TINGNES KIRKE MAI 2021

Vi tar en prat med fire av årets Tingnes-konfirmanter: Hvordan har konfirmasjonstida vært så langt? «Ikke kort nok», kommer det kjapt fra Kristian Øseth Lyseng. Og vi er vel flere som kan skrive under på akkurat det – i hvert fall når vi tenker på koronane som fortsatt preger hverdagen vår, snart ett og et halvt år etter at pandemien brøt ut.

«Litt dumt med HEKTA-leiren som ikke ble noe av,» fortsetter Elida Rustøe Stensrud, «men ellers synes jeg det har vært fint. Ikke så annerledes enn vanlig, sikkert? Tirsdagssamlinger og gudstjenester har jo for det meste gått sin gang.»

Hva husker konfirmanterne best, lurer vi på: «Jeg husker da vi hadde konkurranser utafør kirka, på bli-kjent-samlinga i oktober. Det var gøy. Vi skulle kaste papirfly så langt vi kunne», minnes Johannes Grønning Aas. Kristian trekker fram samlinga på fasteaksjonsdagen i mars, da alle konfirmanterne var samlet i kirkekjelleren for å spille brettspill - «som man ikke kunne puste på en gang, før alt bare ble tornado.» (Den digitale fasteaksjonen i Nord-Aurdal samlet inn nær 10 000 kr til Kirkens Nødhjelps arbeid verden over!)

Fra tirsdagssamlingene i kirka husker Kristian dukkefilmene «Et dukkehjem», som er en del av undervisningsopplegget (og har ingen ting med Ibsen å gjøre!) Anna Rosendal og Elida trekker fram temaet om død og sorg, som noe de husker spesielt. «Det var veldig dypt», sier Elida. «Det er forresten gøy med de quizene, der vi kan vinne Twist», sier Anna. Quiz er et fast inn-

slag på tirsdagssamlingene, som en oppsummering av dagens tema. Alle konfirmanterne skal besøke alle de seks soknekirkene i kommunen i løpet av konfirmasjonstida. Hvordan har det vært? «Helt greit, det. Litt tidlig å stå opp» svarer Elida. «Men fint å møte venner i helgene, også, da», sier Anna.

Selve konfirmasjonen – gleder de seg? «Ja – litt dumt at det blir utsatt, da», mener Elida. «Oi! Det ville jo vært neste uke», undrer Kristian, og tenker på at konfirmasjonen skulle vært 9. mai. «Kake», sier Anna og Elida. «Og alle talene! Det er så koselig å høre taler.» «Penger», svarer Kristian, på spørsmål om hva han gleder seg mest til. Han deler et utkast til talen han skal holde på den store dagen: «God dag! Har du penga mine? Ha det bra!» Og jammen er det flere av konfirmanterne som skal holde tale: «Jeg må jo ønske velkommen», sier Anna. «Og takke», sier Elida. Men Johannes, skal han holde tale, da? «Nei, det skal pappa gjøre!»

Ellers går praten livlig om forskjellige kakeslag og bordplassering – det er tydelig at konfirmanterne er i ferd med å se for seg den store dagen. «I kirka skal vi knele der framme og ha på oss sånne kvite greier», forklarer Kristian. «Knele for Gud», utdyper Johannes. Her bryter Kristian inn i intervjuet og spør presten: «Hva er grunnlaget ditt – hvorfor tror du på Gud?» Intervjueren blir plutselig intervjuobjekt og stotrer fram et svar om at noe og noen må jo ha funnet opp hele det fantastiske skaperverket. «Men hvem fant opp Gud?», presser Kristian på. Presten fabulerer noen tanker omkring «den første oppfinner», og

Fra venstre: Anna Rosendal, Elida Rustøe Stensrud, Kristian Øseth Lyseng og Johannes Grønning Aas

tenker i sitt stille sinn: «Kanskje konfirmasjonstida er nettopp dette: Ikke nødvendigvis tida for å finne svar på alle spørsmål – men tida for å stille spørsmål ved alle svar?»

Målløs og fortumlet finner konfirmantpresten ut at det er på tide å runde av intervjuet for denne gang. Vi ønsker de fire konfirmanterne – og alle konfirmanter i Nord-Aurdal – lykke til med innspurten av konfirmantåret!

Nestlederen ved kirkekontoret trer av

Tekst og foto:

Karen Marie G. Tvedt og Svein Jul Bjørge

Anne Irene Opperud ved kirkekontoret i Nord-Aurdal sier takk for seg etter drøyt fire år på kontoret. Anne Irene har gått gradene og har både arbeidet som sekretær, saksbehandler og nå til slutt i nestlederfunksjonen. Hun har en svært variert bakgrunn både når det gjelder utdanning og arbeidserfaring. Anne Irene tok for eksempel ikke eksamen fra videregående skole før hun var i 30-årene. Denne utdanningen ble unnagjort på to år. Før den tid hadde hun arbeidet i Posten siden 18-årsalderen og var tilknyttet Posten i 17 år, mange av dem på postkontorene i Begnadalen. I tillegg til postjobben hadde Anne Irene også en deltidsstilling på et tannlegekontor. Hun har senere tatt ett år med bedriftsøkonomi på HINN (Høgskolen i Innlandet). Det var

Karrieresenteret i Valdres som tilrettela dette året. Senere tok Anne Irene ledelse og forvaltning gjennom Fagforbundet og HINN. Hun har stort sett jobbet i kontorstillinger og med kundebehandling hele sitt voksne liv. Anne Irene vokste opp i Nes i Ådal med mor, far og bror og har slik sett bodd store deler av livet tett på Valdres. Mjølka var merket Fosheim Ysteri, og brødet hadde Eggum-logo. Hun regner seg som nesning. I årene før hun flyttet til Valdres tilbrakte Anne Irene en god del av fritiden sin i Valdres, blant annet i Tisleidalen, Beitostølen og Golsfjellet (som strengt tatt blir Hallingdal). Hun husker også godt besøkene på Strandefjorddagene, som til tider var ganske så beryktet. Anne Irene besøkte også farens tre søskenbarn på Leira. Marit Sørmoen og Berta Månnum drev bokhandel i stasjonsbyen. Anne Irene kan huske at hun fikk gå inne i butikken på kvelden og kikke på og bla litt i bøkene. Dette er kjempekoselige barndomsminner!

Anne Irene begynte ved kirkekontoret i mars i 2017. Meningen var først å gjennomføre vikariatet på et halvt år. Hun bodde den første tiden på hybel i Tyinvegen på Fagernes. Men etter hvert ble det muligheter for å forlenge stillingen, og Anne Irene kjøpte seg hus i Pilelykja i Aurdal. Her har hun bodd siden. På fritiden liker Anne Irene blant annet å løse sudoku og stille med blomster. Hun understreker at blomster og hagearbeid kan man planlegge og jobbe med fra januar til oktober.

Anne Irene vil at vi må skrive litt om all velviligheten hun har møtt i

Valdres. Tre kirkeverger har hatt tilhold på kontoret i Anne Irenes fire år i Valdres. En lang periode stod også lederstillingen ledig. Det bød selvfølgelig på en del utfordringer. På denne tiden stilte Nord-Aurdal kommune opp med mye god bistand. Det var nødvendig, for bl.a. vanntåkeanlegget i Ulnes kyrkje skulle installeres. Anne Irene kan huske at også leverandørene gjorde en god jobb her. Valdrisene er generelt hjelpsomme og imøtekommende. Anne Irene sier at folk smiler til henne, nikker og hilser, selv om hun ikke kjenner dem. En annen sak er tilliten. Anne Irene lånte en gang med seg klær for kanskje så mye som fem tusen kroner fra Damenes Klær på Fagernes. Hun skulle hjelpe eks-svigermor med ny garderobe. ”Jeg tror nok ikke det går så mange steder i dag.” Det endte med at hun kjøpte mange av klærne.

Anne Irene gir uttrykk for at hun har likt seg veldig godt i jobben, det er familiære årsaker til at hun slutter. Til sammen fem barnebarn har kommet til verden de siste årene, tre av dem omtrent på samme tid. Det er kanskje ikke så rart at hun vil bruke mer tid på dem. Alle bor i eller ganske nær Hønefoss. Dessuten var det nå kontorstillingen på kirkekontoret på Hønefoss var ledig. Anne Irene har i perioden hun har bodd i Valdres også møtt motgang. Hennes eneste bror tok livet sitt for en tid tilbake. Anne Irene mener det er viktig å snakke om også de vanskelige og mørke sidene av livet. Dødsfallet kom som lyn fra klar himmel. ”Menn er ofte ikke flinke nok til å be om hjelp”, kommenterer Anne Irene.

Vi takker Anne Irene for innsatsen i Nord-Aurdal og ønsker lykke til med nye utfordringer på kirkekontoret på Ringerike! Mange har gitt uttrykk for at det er synd at Anne Irene nå forlater kommunen, men de har samtidig sagt at det står en seng klar når hun kommer på besøk.

Kyrkjeklokker over heile landet vil ringe 22. juli

Mange søker til kyrkja når krisa rammar. Vi hugsar havet av roser utanfor domkyrkja i Oslo etter terrorhandlingane 22. juli. Til sommaren er det ti år sidan. Det vil markerast nasjonalt og kyrkjene er ein del av denne markeringa. Det oppfordrast til å ringe med kyrkjeklokkene i alle kyrkjene landet over kl. 12.00 denne dagen, etter den TV-sende gudstenesta frå Oslo.

Etter den nasjonale markeringa, vil det bli arrangement i Hamar der biskopen deltek på ei gudsteneste i Hamar domkyrkje kl. 18:00. Etterpå blir det appellar på Stortorget og ei samling ved minnesmerket.

Det er AUF Innlandet, Hamar kommune, Den norske kyrkja og Støttegruppa 22. juli som står for planlegginga.

Konsert i Aurdal kirke

Just a closer walk with thee er tilbake med ny Stemningsfull Konsert i Aurdal kirke lørdag 18. september 2021 kl. 17:00.

Etter en stemningsfull konsert i september 2019, fikk de gode tilbakemeldinger og oppfordring til å lage ny konsert. Etter lang ventetid blir det fint å kunne komme i gang igjen, og det er gledelig å endelig kunne tenke på en ny konsert.

Prest Kristine Inderhaug kommer med ord for dagen. Ellers er programmet variert musikk med mange fine melodier.

Just a closer walk with thee stiller med mange profesjonelle musikere, med sang, gitarer, orgel, saxofoner, trombone, piano, klarinett, fele og trompet.

Konsertarrangørene Brit Noraker og Yngve Andersen håper på at mange kommer til en stemningsfull konsertkveld i kirken og at alle får en fin kveld sammen.

Genek Pudelwicz, foran t.h. Yngve Andersen foran t.v. Jostein Halden bak t.h, Gunnar Aurdal bak t.v. Foto lånt fra Aurdalskyrkja på Facebook.

Nytt fra Fellesrådet

nettside: <https://kirken.no/nord-aurdal>

Nord-Aurdal kirkelige fellesråd tilbyr stell av graver. Vi samarbeider med Lund Arbeidsbase, som har eget gartneri. Lund Arbeidsbase og Valdres Arbeidssenter planter på alle kirkegårdene. I tillegg klipper og vannr Valdres Arbeidssenter på tre av kirkegårdene hele sommeren.

For å lette arbeidet for dem og egne ansatte, har vi kjøpt inn merkepinner, se bilde, som blir satt ut på gravene i mai. Merkepinnene er merket med navn og fargekoder.

Dersom du har bestilt stell og ser at merkepinnen er borte, ber vi om at du tar kontakt med kirkekontoret, slik at vi kan sette ut en ny.

Ikke alle barn gleder seg til ferien

SMS BK FERIER til 13130 (200 kr)
VIPPS en gave til 13130 eller
gi på konto 3201 52 74165

STØTT KYRKJELIVS ANNONSØRER

 <p>Valdres Elendomskontor - Tlf. 61 36 66 33</p>	 <p>2900 Fagernes - Tlf. 61 35 86 00</p>	 <p>Nord-Aurdal kommune Postboks 143, 2901 Fagernes Telefon 61 35 90 00 Faks 61 35 90 01 E-post: nak@nord-aurdal.kommune.no</p>
 <p>Fagernes Tlf. 61 35 78 30</p>	 <p>2900 Fagernes - Tlf. 61 36 28 00</p>	 <p>2920 Leira Tlf. 61 35 95 00</p>
 <p>2900 Fagernes Tlf 61356800</p>		 <p>2900 Fagernes Tlf. 61 36 04 22</p>
 <p>Et servicesenter for reisende i Valdres Tlf. 61 35 94 00 Ruteoppl. utenom åpningstid 177</p>	 <p>Skrautvålsvegen 11, 2900 Fagernes Tlf. 61 36 09 70</p>	 <p>Sanne • Hauglid a.s BYGGM. OG ENTREPRENØRFORRETNING WWW.SANNE-HAUGLID.NO 2900 Fagernes - Tlf. 61 36 29 50</p>
 <p>2900 Fagernes - Tlf. 61 34 76 00</p>	 <p>Galleri Hilsen Garlvegen 7 2900 Fagernes Tlf +47 905 24 365 post@evalalahlisen.no www.evalalahlisen.no</p>	 <p>As Valdres og Valdres Trykkeri Boks 54 - 2901 Fagernes</p>
 <p>2920 Leira Tlf. 61 36 26 00 3550 Gol Tlf. 32 07 53 55</p>	 <p>2920 Leira Tlf. 61 36 29 90</p>	<p>VI ER I NØRHETEN NÅR DU TRENGER OSS</p> <p>Jacob Høivikrud • Kjersti Østgaard • Alisja Sannes Bilde og presse grafikkbyrå i Valdres</p>
		<p>KIWI Aurdal KIWI Leira KIWI Fagernes</p> <p>Kjøp kjøpt, trygt og billig</p>
<p>Interiørsenteret</p> 	 <p>A/S Jotunheimen og Valdresrutene Bilselskap N-2900 Fagernes T: 61 36 59 00 - www.jvb.no</p>	 <p>Sanne • Hauglid a.s BYGGM. OG ENTREPRENØRFORRETNING WWW.SANNE-HAUGLID.NO</p>
 <p>2900 Fagernes - Tlf 61602260</p>	 <p>2910 Aurdal</p>	

Kvittering Innbetalt til konto		Beløp	Betalersens kontonummer	Blankettnummer
Betalingsinformasjon		GIRO		Betalingsfrist
Støtte til utgjeving av Kyrkjeliv i Nord-Aurdal		Underskrift ved girering		
Betalt av	Betalt til			
	Nye Kyrkjeliv			
	VIPPSnr: 660778			
Belast konto			Kvittering tilbake	
Kundeidentifikasjon (KID)	Kroner	Ore	Til konto	Blankettnummer
H		< >	1503.99.85575	

Gudstjenesteliste for Nord-Aurdal

20.juni, 4.søndag i treenighetstiden

Ulnes kyrkje kl.11. Blomstergudsteneste.
Trekning av vinner i Kirkejakten.
Jostein Enger

Aurdal kirke kl.18.30. Gudstjeneste.
Jostein Enger.

27.juni, 5.søndag i treenighetstiden

Skrautvål kyrkje kl.11. Gudstjeneste.
Jostein Enger.

Tingnes kirke kl.18.30. Gudstjeneste.
Jostein Enger.

4.juli, 6. søndag i treenighetstiden

Breiset kl.12 Stølsmesse. Jostein Enger

11.juli, 7.søndag i treenighetstiden

Tisleidalen kirke kl.11. Gudstjeneste.
Jostein Enger

Tingnes kirke kl.13. Gudstjeneste.
Jostein Enger.

18.juli, 8.søndag i treenighetstiden

Kyrkjesletta på Dalen kl.12.
Gudstjeneste. Kristine Inderhaug.

25.juli, 9.søndag i treenighetstiden

Ulnes/Gomobu. Stølsmesse kl.12.
Kristine Inderhaug.

8.august, 10.søndag i treenighetstiden

Aurdal kirke kl.11. Gudstjeneste.
Kristine Inderhaug.

Tisleidalen kirke kl.13. Gudstjeneste.
Kristine Inderhaug.

15.august, 11.søndag i treenighetstiden

Skrautvål kyrkje kl.11. Heilt førsteklases
gudsteneste. Jostein Enger.

Tingnes kirke kl.18.30. Gudstjeneste.
Jostein Enger.

22.august, 12.søndag i treenighetstiden

Aurdal kirke kl.11. Gudstjeneste.
Kristine Inderhaug.

29.august, 13.søndag i treenighetstiden

Tingnes kirke kl.10.30.
Konfirmasjonsgudstjeneste.
Jostein Enger.

Tingnes kirke kl.12.30.
Konfirmasjonsgudstjeneste.
Jostein Enger.

5.september.

14.søndag i treenighetstiden

Aurdal kirke kl.10.30.
Konfirmasjonsgudstjeneste.
Kristine Inderhaug

Ulnes kyrkje kl.11.
Konfirmasjonsgudsteneste.Jostein Enger.

Aurdal kirke kl.12.30.

Konfirmasjonsgudstjeneste.
Kristine Inderhaug

12.september.

15.søndag i treenighetstiden

Tingnes kirke kl.11. Gudstjeneste.
Jostein Enger

Skrautvål kyrkje kl.11.

Konfirmasjonsgudstjeneste.
Kristine Inderhaug.

19.september.

16.søndag i treenighetstiden

Aurdal kirke kl.11. Gudstjeneste.
Kristine Inderhaug

Strand kirke kl.11.
Konfirmasjonsgudstjeneste.
Jostein Enger

26.september.

17.søndag i treenighetstiden

Tingnes kirke kl.11. Gudstjeneste.
Jostein Enger.

3.oktober, 18.søndag i treenighetstiden

Aurdal kirke kl.11. Gudstjeneste.
Kristine Inderhaug.

Tisleidalen kirke kl.13. Gudstjeneste.
Kristine Inderhaug.

10.oktober, 19.søndag i treenighetstiden

Skrautvål kyrkje kl.11. Gudsteneste.
Jostein Enger

Tingnes kirke kl.18.30. Gudstjeneste.
Jostein Enger.

17.oktober, 20.søndag i treenighetstiden

Strand kirke kl.11. Gudstjeneste.
Jostein Enger.

Aurdal kirke kl.11. Gudstjeneste.
Kristine Inderhaug.

Livets gang

Aurdal

Døpte:

14.03.2021 Joakim Solhaug
04.04.2021 Niklas Haadem Hauglid

Døde:

03.03.2021 Lisbeth Nielsen, f. 1957
12.03.2021 Anne Grethe Carlsen, f. 1955
26.03.2021 Zarema-Werna Odde, f. 1983
22.04.2021 Aasta Moen, f. 1936

Skrautvål

Døpte:

07.03.2021 Mia Engen Flaten
07.03.2021 Mathilde Lorentzen Haugen

Døde:

04.03.2021 Knut Engen f. 1934
26.03.2021 Ottar Haugen, f. 1926

Svenes

Døpte:

14.03.2021 Mathias Lihagen

Døde:

31.03.2021 Leif Løken f. 1935
09.04.2021 Astrid Johanne Amundsen,
f. 1935
12.05.2021 Marianne Tveit Thune,
f. 1960

Tingnes

Vigde:

13.03.2021 Vivi Lillejordet og
Tonny Ingvaldsen

Døde:

04.03.2021 Magni Solveig Lien, f. 1942
10.03.2021 Terje Magistad Berge, f. 1955
18.03.2021 Jarle Presthegge, f. 1968
25.03.2021 Magne Melvin Hovda, f. 1939
21.04.2021 Solveig Sebuødegård, f. 1936
14.05.2021 Thor Glimsdal, f. 1933

Ulnes

Døpte:

18.04.2021 Maja Nyttun Steinset

Døde:

14.05.2021 Arnt Oddvar Ringen, f. 1943

Finn fem feil! Da de kastet ut garnet der Jesus sa, fikk de så mye fisk at båten nesten sank! De to bildene er nesten like. Finner du de fem feilene på bildet under? (Tegning: Monica Bauleo)

Finn navn på 10 dyr!

Inne i rutenettet er det gjemt 10 dyrenavn. De står fra venstre mot høyre, og nedover. Kan du finne alle?

O	L	V	I	P	O	L	V	I	R	A
K	Y	G	R	A	P	E	K	A	T	T
L	V	I	P	N	A	S	I	N	Å	J
A	F	L	O	D	H	E	S	T	T	S
T	R	Ø	N	A	U	L	E	I	T	O
R	E	V	N	L	N	U	B	L	Æ	M
O	K	E	I	U	D	X	R	O	P	O
P	A	N	K	I	D	R	A	P	I	R
I	B	K	A	N	I	N	T	E	P	O

Gi barnebladet Barnas til et barn du er glad i!

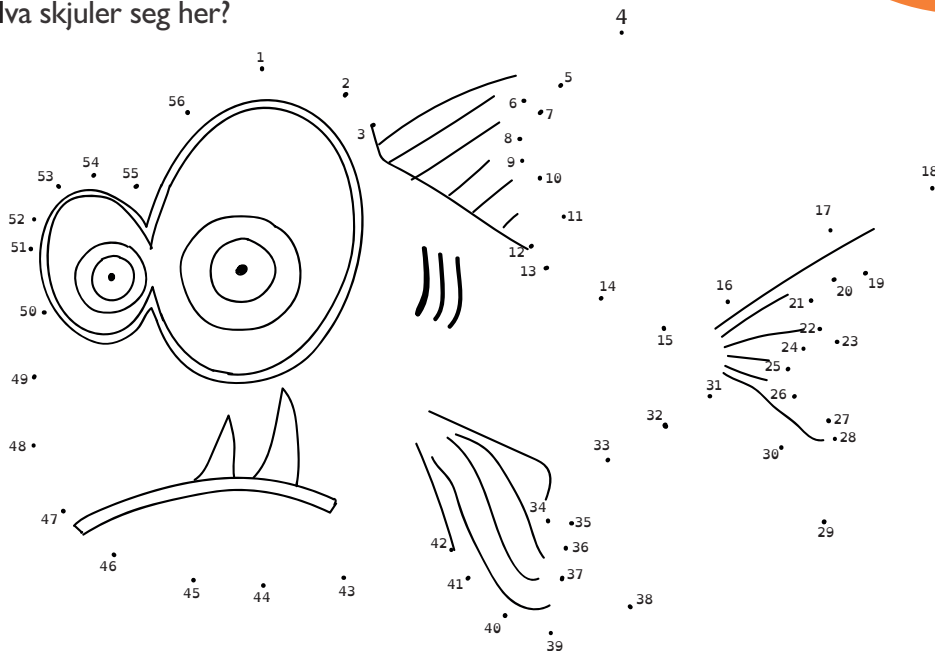
Disse oppgavene er hentet fra bladet.

Bestill abonnement på sondagsskolen.no eller 22 08 71 00.

Prikk til prikk

Tegn en strek fra 1 til 2 og så videre. Hva skjuler seg her?

Vitser

En musunge tittet ut av musehullet om kvelden. Da fikk den se en flaggermus.

- Mamma! ropte musungen.
- Jeg har sett en engel!

- Jeg håper det ikke blir regn i dag, sa kengurumamma.
- Det er så travelt når ungene leker inne.